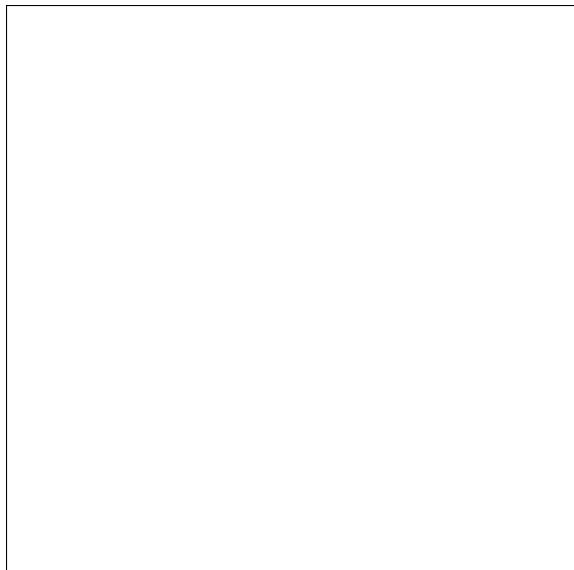

(utan bilder)

- nivå 5
- svenska
- Lena Normén-Younger
- Benjamin Mitchell
- Rukia Nantale

Simbegwiré

Sagor för barn på svenska

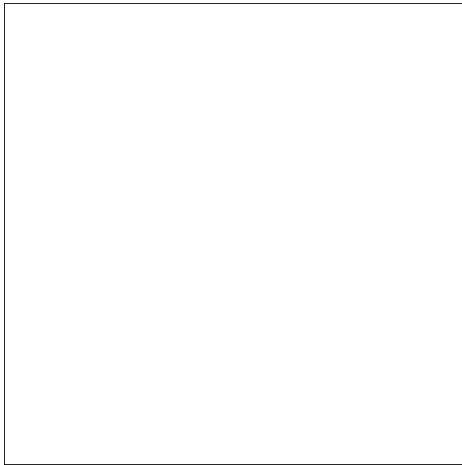
berratelleser.se

Skrivet av: Rukia Nantale

Illustrerad av: Benjamin Mitchell
Översatt av: Lena Normén-Younger

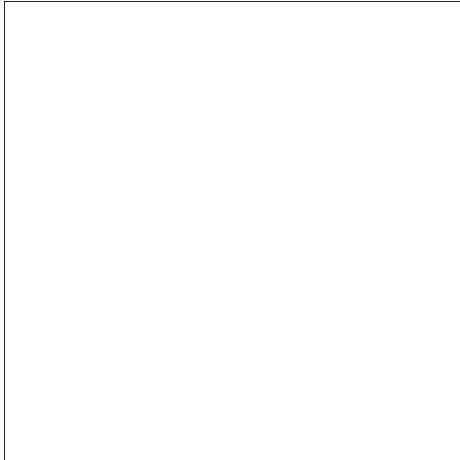
Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://beratelleser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

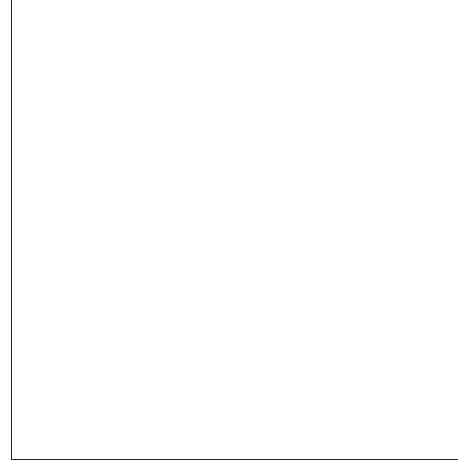
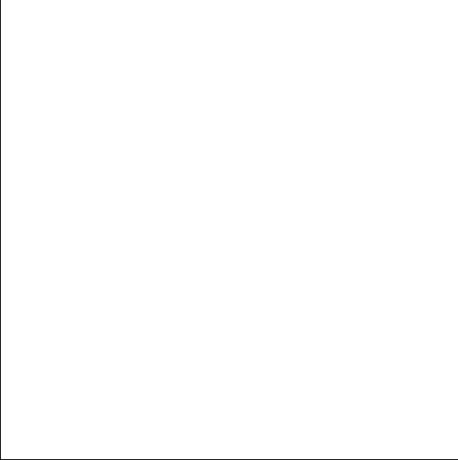
Detta verk är licensierat under en Creative Commons Erkännande 3.0 Internasjonal Licens.
[https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed\(sv\)](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed(sv))

När Simbegwires mamma dog blev hon jätteledsen.
Simbegwires pappa gjorde sitt bästa för att ta hand
om sin dotter. Långsamt började de känna sig
lyckliga igen, även utan Simbegwires mamma. Varje
morgon satt de och pratade om dagen som låg
framför dem. Varje kväll lagade de middag
tillsammans. Efter att de hade diskat hjälpte
Simbegwires pappa henne med läxorna.

En dag kom Simbegwires pappa hem senare än vanligt. "Var är du, mit barn?", ropade han. Simbegwile sprang fram till sin pappa. Hon stannade när hon såg att han höll en kvinna i handen. "Jag vill att du ska träffa nägon speciel, mit barn. Det här är Anita", sa han leende.

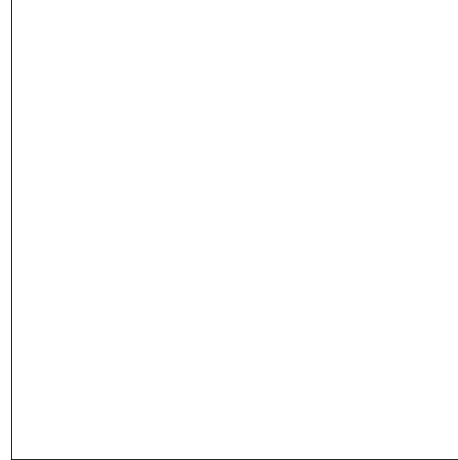
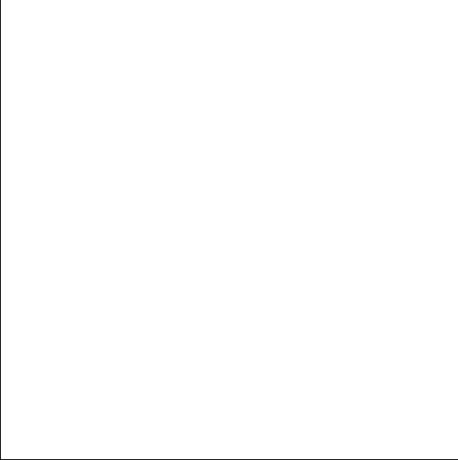

"Hej Simbegwire, din pappa har berättat så mycket om dig", sa Anita. Men hon log inte och tog inte flickan i hand. Simbegwires pappa var glad och lycklig. Han pratade om hur de tre skulle bo tillsammans och hur bra livet skulle bli för dem. "Mitt barn, jag hoppas att du kan se Anita som din mamma", sa han.

Nästa vecka bjöd Anita in Simbegwire med hennes kusiner och faster till hemmet för en måltid. Vilken fest! Anita lagade alla Simbegwires favoriträtter och alla åt tills de var proppmätta. Sedan lekte barnen medan de vuxna pratade. Simbegwire kände sig glad och modig. Hon bestämde sig för att snart, mycket snart, skulle hon flytta hem för att bo tillsammans med sin pappa och styvmamma.

Hennes pappa besökte henne varje dag. Till slut
kom han till sammans med Anita. Hon räckte
Simbegwires handen och sa: „Jag är ledesen, lilla du,
jag gjorde fel“, grät hon. „Kan du läta mig försöka
igen?“ Simbegwires tittade på sin pappa och hans
bekymrade min. Sedan gick hon långsamt fram och
lade armarna om Anita.

Simbegwires pappa verkade inte marka att hans
dotter var olycklig.

Efter ett par månader berättade Simbegwires pappa att han skulle vara borta från hemmet ett tag. "Jag måste resa på grund av jobbet", sa han. "Men jag vet att ni kommer att se efter varandra." Simbegwire såg ledsen ut, men hennes pappa märkte inget. Anita sa ingenting. Hon var inte heller glad.

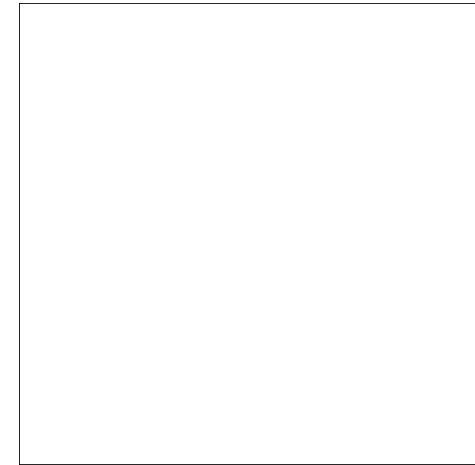
Simbegwire lekte med sina kusiner när hon såg sin pappa långt borta. Hon blev rädd att han kanske skulle vara arg så hon sprang in i huset och gömde sig. Men hennes pappa gick fram till henne och sa: "Simbegwire, du har hittat en perfekt mamma för dig. En som älskar dig och förstår dig. Jag är så stolt över dig och glad för dig." De bestämde att Simbegwire skulle stanna hos sin faster så länge som hon ville.

När Simbegwires pappa kom hem uppträckte han att hennes rum var tomt. „Vad hände, Anita?“ frågade han bekyrrat. Kvinnan förklarade att Simbegwre hade rymt. „Jag ville att hon skulle respektera mig“, sa hon. „Men jag kanske var för sträng.“ Simbegwires pappa lämnade huset och gick ut längs än. Han försatte till systerns bý för att se om hon hade sett Simbegwre.

Saker och ting blev varre för Simbegwre. Om hon inte gjorde farligt sitt hushållsarbete eller klagade sà slog Anita henne. Och vid middagen åt kvinnan det mest av maten, och lämnade bara smulor till Simbegwre. Varje kväll grät Simbegwre sig till sotmns medan hon kramade sin mamma i filt.

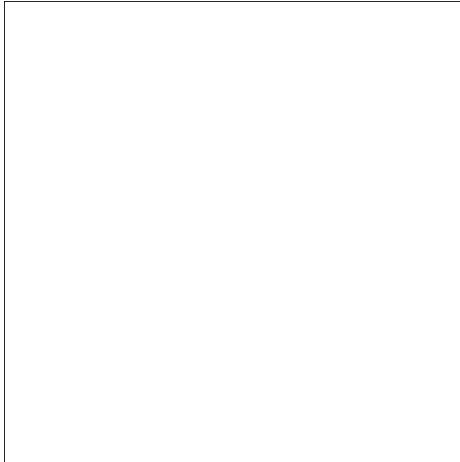

En morgon kom Simbegwire upp sent ur sängen.
"Din lata flicka!" skrek Anita. Hon drog upp
Simbegwire ur sängen. Den dyrbara filten fastnade
på en spik och slets sönder i två delar.

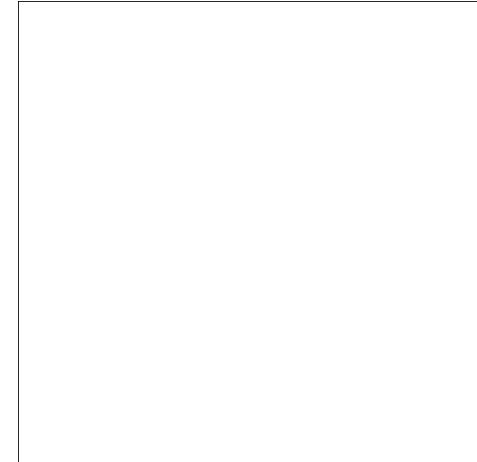

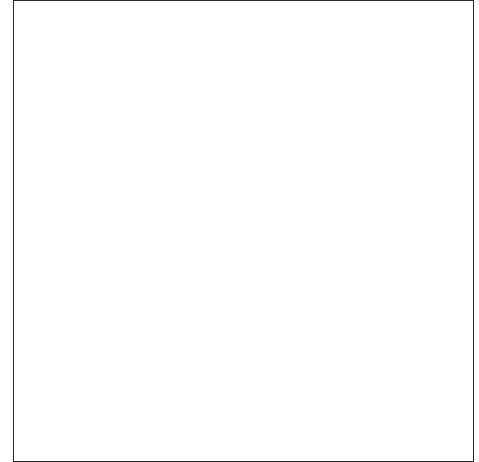
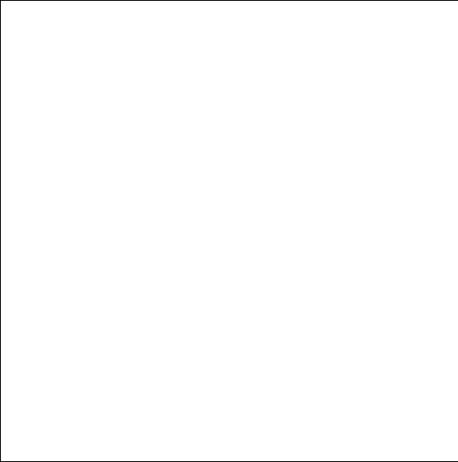
Simbegwires faster tog med flickan hem till sitt hus.
Hon gav Simbegwire varm mat och stoppade om
henne i hennes mammas filt. Den natten grät
Simbegwire medan hon somnade. Men det var
tårar av lättnad. Hon visste att hennes faster skulle
ta hand om henne.

Simbegwiré blev mycket uppord. Hon bestämde sig för att rymma hemifrån. Hon tog bitarna av sin mammafitt, packade ihop lite mat och lämnade sedan huset. Hon följde samma väg som hennes pappa hade tagit.

Kvinnan tittrade upp i trädet. När hon såg flickan och bitarna av den färgglada filten ropade hon: "Simbegwiré, min brors barn!" De andra kvinnorna slutade att vänta och hjälpte Simbegwiré att klättra ned från trädet. Hennes faste kramade flickan och försökte trosta henne.

När det blev kväll klättrade hon upp i ett träd nära en å och bäddade för sig själv bland grenarna. Medan hon somnade sjöng hon: "Mamma, mamma, du lämnade mig. Du lämnade mig och kom aldrig tillbaka. Far älskar mig inte längre. Mor, när kommer du tillbaka? Du lämnade mig."

Nästa morgon sjöng Simbegwire samma sång igen. När kvinnorna kom för att tvätta sin kläder i ån hörde de hennes sorgsna visa från det höga trädet. De trodde att det bara var vinden som rasslade i löven och fortsatte sitt arbete. Men en av kvinnorna lyssnade mycket noga på sången.